

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensi[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De b[ea]to Thoma Cantua. ser. xij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

Desctō Thoma Cantua.

Empti sez sanguine chā: qui licet nondū esset effusus in cruce actu: tamen pposito erat effusus ab instanti conceptionis. Ido dicit ipse patri. Innocētes et recti adheserūt mīhi: qz sustinuite, s. in cruce, p̄s, xiiij. Precium ergo animaz et sanguis chā: quia sanguis p̄p̄ius martyri non sufficeret eis ad salutem. Ideo de martyribz dicit Apocal. vij. His sunt qui venerunt ex magna tribulatiōe: et lauerunt stolas suas in sanguine agni: quia nō sunt cōdigne passiones huius temporis ad futuras gloriam q̄ reuelabif in nobis. Rom. viii. De hoc etiam habeb clarior. Deut. xxvi. Lū intra uenit terram z̄c. Vide in sermone vbi supra: parte. Hoc ergo modo obrulit christus p̄mitias. Obrulit etiam decimas viuus/morruus et gloriificatus. Vbius qui den obrulit decimas abstinentiaz: quia quadraginta dieb post resurrectionem discipulis apparuit. Secunda ratio ex parte innocentis: et exaltatio sue sublimatio glorioza: quia melius fuit p̄ ipsi occisi di isto modo q̄ viuere, quia forsan multi ipoz si virissent cuz alij in die passionis christi cōclamascent. Crucifige crucifige eum. Vido autem iam sunt coronati feliciter sine pugna. Unde Chrys. O pars uuli beatim modo nati nunc tentant: nondum ablactati et iam coronati. Et id dicitur d̄ eis in epistola bodinera. Sine macula sunt ante thronū dei. Et p̄mitit. Et in ore ipoz non est iuentu mendacij. Sine macula. Duplex est macula sez culpe et ignorante z̄c. Vide in sermone ubi supra parte p̄ma. Tertia ratio est ex parte iudeoz retributio p̄ciosa et digna. Vide in sermone vbi supra parte certa. Quanrum ad tertium: vix de lamentatione Rachelis lachrymosa quero tria. Primo dū dicit: Rachel ploras filios suos. Quare nō dicit Ly. Dic ut in simone vbi supra parte secunda. Vide ibi. Secundo quero: q̄ re non dicit: Jacob plorans filios suos:

Respondeo: qz mater plus diligit filiū q̄ pater. et ido plus cōneuit dolere de morte filij q̄ pater. Et hoc probatur triplici rōne.

¶ Prima: quia mater plus dat de subtilitate sua filio q̄ pater. quia p̄stat materias;

Secunda: quia mater p̄l laborat q̄ pater: quia laborat in portā in partu: et in nutritiōe. Unde dicit. Partus fuit fenus an partū onerosus. In partu doloribus: post partū laboribus. Propter hoc dicit postus matrimonii q̄ patrimonii: quia ibi ondit magis munus. I. officiū matrī: q̄ patris: ut d̄ in c. ij. de cōuersione infidelium. Illud aut in quo plus laboramus: p̄l diligimus. Tertia ratio: qz mater magis est certa q̄ pater. I. iij. S. Patrēs. sc̄ de in suis vocāto. Et ideo mater diligit filium tanq̄ rem certā: pater v̄o tanq̄ rem dubi am vel non certā. Quarta ratio potest addi: quia mulieres sum magis recipibiles passionē q̄ viri: ut pote meliores. Et sic p̄z secunda queſtio. Tertio quero: q̄ re dicit: Noluit cōsolari quia non sunt: Respondeo ut supra in sermone vbi supra parte secunda in fine.

De b̄tō Thoma Cantuariensi
Sermo. xlii.

Ubi ego sum illic et miniliter meus erit. Jo. xij. Tribus scripsit vocatis isto nomine Thoma sic fuitum z̄c. Deinde jo de quo facimus festiū hodie: dicit. Deinde jo regula est in theologia: q̄ chis in instantiam: quianā habet tanta gloria et gratiam: quoniam habet bodie in celo. Non licet quidē dat deus gratia gradatim et similiter z̄c. sed chis in instanti. Probatur rōne et autoritate: ut infra habet. Ratio duplex ē. s. p̄ficialis et legalis. Et vide ad hoc qd̄ scripsi omnia infra octauā Ep̄phanie smo. Proficiebat Iesus z̄c. Istud aut fundat p̄ regulā phie. Dicit p̄b̄ in his cœllari habet virtutes p̄p̄ioꝝ effectuas. Gierbit gratia. de igne qui est agens habet effectus: qz calefacti illumi nat. decoꝝ itinerat. Ido necessario dāz

virtutes p*ro*ductivas isto*p* effectus. sc*alio* nondum erat in actu: sed in voluntate sua
 rem/claritate/actiuitate z*c*. q*z* virtus est
 medi*u* p*q* potentia deduc*it* ad actu*i*: sed
 quia in rebus naturalibus idem est potentia
 q*o* virtutis: i*d*o in eis dic q*z* potentia est me/
 diu p*q* essentia operar*i*: ita q*z* potentia est
 media inter essentia et actu*i*. Declaratur
 et*a* regul*u* iuris que habet: q*z* cui conce
 ditur iurisdictio: c*o*le*qu*er*e*ter co*ced*unt alia
 que ad exercend*u* potestare iurisdictionis
 necessario*r*equirunt*s*: sc*iz* potestas citandi/
 capendi/cognoscendi/iudicandi/p*re*ceden*s*
 di z*c*, ff. de iuris*u*, o*m*, iudi*u*, l*l*. Q*u*i*u* iuris*u*
 ctio. Et confirmatur q*z* id q*o* communiter di
 cunt legiste: q*z* iurisdictio sine modica co*h*
 bitione nulla est. vt in c*o* ex litteris, de of*f*
 ficio delegari. Et, ff. de offic*u*, eius cui m*as*
 data est iurisdictio, l*l*, v*ltima*. Idex in p*ro*
 sto d*o* sancta theologia: q*z* ch*rs* in instanti
 sue concepcionis fuit institutus et fac*it* p*n*
 cipium et causa illuminatio*n* mundi: iulius
 ficationis peccator*p*: sanctificationis ani*m*
 mag: redemptio*n* et glorificatio*n*. Habe
 bat ergo ille instru*u* mundi de his q*z*
 sunt fidei: pura de trinitate z*c*. Je*s* iustifi
 care animas et glorificare. Autoritas. Gos
 estis in ch*o* Je*s* qui factus est nobis la
 plenta a deo/z iustitia/z sanctificatio*n*/et
 redemptio*n*, l*l*. Et quo ergo christ*u*
 in instanti sue concepcionis factus est nobis
 p*ncipium* et causa calu*u* effectu*u*: ergo ne*z*
 cessari*u* erat vt in eodem instanti haberet
 fuit p*ro*ductivas rati*u* effectu*u*. sc*lapi*
 entia/potentia/gratia/z gl*am* z*c*. Glor*am*
 am ante anime habuit statim: sed non cor
 ponis: licet nescieret habere etiam in cor*p*
 pore: sed dispensatione fuit retenta in anima
 quia adhuc habebat facere op*u* nostre re*u*
 demptionis in corpore. I*d*o E*sa*, l*xy*. Di
 tatesc*z* predicator*es* filii sion, i*u*, eccl*ie*: vel
 anime deuote: ecce saluator*z* tu*u* venit. Si
 am incep*u* in die concepcionis. Ecce mer*u*
 ces eius cum eo, et op*u* illius co*am* illo.
 P*ra*ta merces eius cum eo: cum laborato*ribus*
 huius mundi no*n* est merces cu*z* eis:
 sed co*am* illis v*sc* in seru*u* soluit: no*n* sic in
 christo operante redemptione mundi: q*z* a
 merces eius sc*iz* gratia et gloria erat cum
 eo, in instanti concepcionis: vt dictum est,
 et hoc p*ro*pter v*ntion* e*u* divini. Op*u* au*tem*
 erat cum illo op*u* sc*iz* passionis: quia

ideo nondum erat cum eo op*u* sed cor*am*
 illo. Par*z* ergo predicta regula theologi*s*
 ce*ratione* et autoritate. I*d*o dicit thema,
 Ubi ego sum: non dicit v*b* ego non ero;
 quia iam habebat glor*am*: sed v*b* ego sum
 felix in anima v*b* erat tunc in gloria. L*or*
 pus autem non fuit in gloria: nisi post pas
 sionem. Qu*e* v*lti*. Nonne sic oportuit chri*st*
 sum parti: et ita intrare in gloriam su*u*. Il
 lic erit*z*. No*n* intelligas in equalitate glo*ri*
 e: sed illi*z*: felix in ordine, minister me*z*:
 scilicet beatus Thomas. Quomodo aus*tem* be*at*? Thomas ministravit christo:
 videamus. Dico q*z* quinq*z* modis ministravit christo, et ideo dicit in themate mi
 nister.

Primo ministravit christo fideliter per
 obedientiam.

Sed humiliter p*ro* p*ni*am.

Tertio v*rtut*er g*mis*di*am*.

Quarto prudenter p*di*ligentia*am*.

Quinto stabiliter p*pa*ientia*am*.

C*o*lico primo z*c*. Nota de eius vita p*ro*
 quam erat obediens preceptis dei. Item
 nota de eius promotione ad prelaturam
 in qua obediens precepto ip*se* sub pena ex*com*
 municationis q*z* acceptarer: licet in*u*
 uitus et plorans. Et poterat dicere. Sic
 nos existimer homo te ministros christi. j
 Lor*in*th*u*, viij. Nota tria requiri ad hoc q*z*
 homo bene p*re*lit. Primo quo ad se requiri
 tur erat*z* maturitas: vt scilicet tricesimum
 annum egererit: grauitas morum vt in se
 ipso ostenderat: qualiter altos in domo dei
 oporteat conuersari. Item litterarum sci
 entiar*u* vt in ea. L*un* in cunctis, de electio*n*
 ne, et de etatibus et qualitatibus. Secundo
 quo ad modum promotionis: vt no*n* se in*u*
 gerat: quia vt dicit sanctus Thomas eo*p*
 ipso q*z* aliquis peti*u* beneficium cum cura
 efficitur indignus, et hoc probatur auctor*itatem*
 scripture et decreto*u*z. Scripture:
 Apostolus Hebre*v*, v. Nec quis*z* sibi su*u*
 mat honorem: sed qui vocatur a deo tan*q*
 q*z* Aaron. Nota q*z* deo: non a diabolo, si
 cut sunt simoniaci vel intrusi precibus ar
 mari*s*. Idem probatur. viij, q*z*, j. In scri*ptis*
 pruri*s*. Et nota de erati*z* et quali*z*. Cu*am*.
 De talibus dicit christ*u*. I*p*ti regnauerunt
 et non ex me principes exi*ter*unt: et no*n* co*am*

L *u*

De sc̄tō Thoma Cantuariensi

gnos̄ eos. **O**see. viij. Tertio requiritur q̄ ad modū executionis: ut pascat gregem verbo & exemplo. Verbo quidē instruendo r̄c. Qui putas est fidelis/bu⁹ & prius densit̄ p̄statuit dñs sup familiā suam: ut det illis in tempore tristici mēsurā. **L**u. xij. Denitura tristici est doctrina euangelica & sanctitas vite. Exemplo etiam sicut chrl⁹. cepit Iesu facere & docere. **A**ct. i. Et Apostolus. Non a deo aliqd loqui eorum qui p̄ menō efficit chrl⁹. **R**om. xv. Talis erat beatus Tho. Ideo quād̄ obis interrogauit: quis putas est fidelis r̄c. poterat beus Petrus respōdere: Iste est Thomas. Ideo dicit rhema. **G**ibi ego sum r̄c. **D**ico sed r̄c. humiliter & penitentia. Ante ob̄ esset p̄clarus faciebat magnam penitentia/ sed maiores fecit postea dices intra se. **D**odo habeo magnas occasiones peccati. ideo magis indigo penitentia r̄c. **D**ic eius penitentias. **D**e tali ergo dicit chrl⁹. Ambulans in via imaculata hic mibi ministrat. ad meum bene placitu. **T**ua immaculata dieſk penitentia quia sicut ambulās in via immaculata nō cadit. sic r̄c. Querit sicut Tho. in quo liber & an religiosus fact⁹ eps̄ tenet seruare ceremonias sue religiōis. Conclusio est q̄ ceremonias incōmissibiles dignissimi non renferuare/ ut silentiū: h̄ copassibiles sic q̄ magis ornant dignitatē/puta nō comedere carnes r̄c. **D**ecit hic miraculū de illo clero suo episcopat⁹: qui nesciebat nisi missam de beata Mariā r̄c/ in quo ostendit⁹ q̄ seruit̄ beati Tho. placuit deo & humilem penitentia. Legitur in chronica Martiniā sub r̄ce Federici p̄imi imp̄atoris: q̄ imp̄auit anno dñi. m. clv. Henricus rex anglo⁹ ppter necem scri. Thome misit nuncios solennes ad papā Alexanđru tertium: q̄ turantes p̄ ipso i animā suaz ipsum excusaret de p̄dicō facio: sed papa in Tusculana ciuitate receptis nunc̄s et auditis multis duos cardinales ad gallie p̄tes ut innocentia regis inuestigaret. **L**oram q̄b rex iurauit q̄ nunc̄d̄ coſiliū iuvel iuſſu fuerit interfici⁹. Sed quia oceatione turbatiois: quā erga ipsum habuebat & occisus fuerat; p̄ illo mox obtulit duc̄os milites vlera mare p̄ aūnū ibidez mo/ raturos seipsum cruce signans infra triennum transfreratur⁹. hec de hac nece loquit̄ textus in c. Sicut dignum: de homicidio. **D**ico tertio viriliter r̄c. q̄ misericordia. No ta quō sciebat quod videt/ quod puelle mirande/ quod pauperes erant in sua dioce. Item quomō nō accipiebat aliquid p̄dā dīmib⁹. **D**ic ut expedit/ ad utilitatem audiōrum & babel in legenda. Nota q̄ Episco pi sūt q̄s executores testamēti chrl⁹: qui est dñs omniū: q̄ dñs est terra & plenitudo eius r̄c. sed fecit testamentū cōfirmatū morte sua: & reliq̄ bona ecclastica distri buenda r̄c. & Episcopos executores. Sic nos existimet hō & ministros christi & dis pensatores r̄c. **L**oy. liij. **H**odo quanta p̄s digni sunt executores q̄ nō exequunt voluntarē testatoris r̄c. Ideo talib⁹ plāris dicit Perrus. Pascite eū qui in vobis est gregem dei. prudenter & non coacte/ sed spontanea r̄c. **P**et. v. Nota ppter hāc virtutem misericordie adeo placuit deo beatus Tho. q̄ habuit gratiam miraculorū. Nota hic miraculum de auicula sciente loquita verba. Sancte Thoma ayuta iuventu cū accipiter yellor accipere clamauit auicula di. Sancte Thoma ayuta erat in mortu⁹ fuit accipiter/ er auicula ad cabī reuersa. quanto magis in p̄sonis deuore eum inuocantib⁹. Dives est in omnes qui inuocant illum. **R**o. l. **D**ico quarto r̄c prudenter & diligenter visitabat ep̄curus corrigebat norocia/ cōcubinas visuras r̄c. **E**xcommunicādo: sicut fecit Apostolus. **L**oy. v. Habet doctores & curatos amarū tenentes consilii beati Petri. **G**os q̄ū curam omne subinferentes ministra te in fide yestra virtutē/ in virtute aut sc̄ientiam r̄c. **P**et. j. **D**ic miraculū de muliere desiderante habere oculos vareos r̄c. **D**ico quinto r̄c. Sc̄abiliter per paten tiā ad sustinendū martyriū p̄o chrl⁹. **D**ic eius martyrium r̄c. **E**xista p̄stantia quando canonici in sepultura sua voluerūt facere officium de mortuis: magna multitudine angelorum fuit in sede: qui incepserunt officium martyris cantantes. **L**ecabatur iustus in domino r̄c. **E**ccl̄ iuxta introitum tunc canonici depositi vel similiens de requiem r̄c. **E**cce q̄ codem dī fuit canonizatus a papa Ioh̄i in celo.

Sermo.XIII Fo.XIX

deinde fuit canonizatus a vicario christi:
scilicet papa Alexandro. Ideo potest dis-
cide eo. Qui mihi ministrat me sequatur
et ubi ego sum illic re. Ioan. xii. fuit the-
maz.

De beato Siluestro papa.
Sermo.XIII.

Ratia dei e-

Orat cum eo Luc. v. Ad declaratio-
ne Nota q̄ quod est in the-
ologia; verū possit de aliquid sciri certi-
tudinaliter q̄ habeat gratia dei gratū faci-
ente. Responso huius questionis statin-
guisimō. **P**rima coclusio q̄ non pos-
set sciri certitudinaliter seu scientialiter q̄
sēpī. **S**econdā coclusio est: q̄ pōt̄ sciri
certitudinaliter ex aliquibz gratie effectibz.
Tertia conclusio potest addi: q̄ potest
scire aliquis certitudinaliter se habere gra-
tiā p̄ revelationē dei: sicut Paulus revela-
vit deus dicens. Sufficit tibi gratia mea
q̄. Lox. xii. Item Rom. viii. Lertus sum
enim q̄ nec vita nec mors re. separabūt
me a charitate dei: que est in christo Iesu
domino nostro. Item. i. Lox. ii. Nos au-
tem non spūm huius mūci accepimus: s̄z
spūm qui a deo est re. Tres Abiae fuit res-
uelati cum dixit sibi angelus ex persona
dei. Hunc cognoui q̄ timeas dominū Be-
nef. xxi. i. cognoscere te feci. Loquim autē
ib⁹ de timore casto qui non est sine gratia
Vide Thosm. in. i. q̄. xii. ar. vltimo. De
hac materia vide latius supra in sermone
de beato Stephano: qui incipit. Stepha-
no plenus gratia. **P**rima coclusio p̄
batur per autoritatem. Eccl. ix. Sunt iusti-
tia sapientes: et opera eoz in manu dei:
et tamē nescit homo sup. sciētiātē: p̄trū
amore vel odio dignus sit: sed omnia in fu-
turum seruant̄ incerta. Nota q̄ bene po-
test scire homo se nō esse in gratia: scilicet
quando est in peccato mortalit: quia tunc
non est in gratia: quia nō est dare mediū:
sed non potest scire se esse in gratia. Unde
apostolus in psalma cuiuslibet. Nihil mihi
bi concilius sum: sed in hoc non iustificau-
tus sum. i. Corinths. iv. Et hoc verū nisi
de reuelaret: scilicet reuelauit Abiae Be-

nef. xxv. Nunc cognoui quia timeas dos-
minū. Glo. i. cognoscere te feci. Item fuit
reuelatum Paulus. suffici tibi gratia mea
q̄. Lop. xii. Et Rom. viii. Lertus suz em̄
q̄ nec mors: nec vita re. separabūt me a
charitate dei: que est i christo Iesu re. Et
si credo q̄ apostolis fuit eriam reuelatu⁹
a christo: cum dixit. Gaudete et exultate:
quia nomina vestra scripta sunt in celis.
Luce. x. Pater ergo priuia pelusio. Se-
cunda coclusio p̄bat ex similitudine et au-
toritate. Ex similitudine de vestre patien-
tiam operat patientia autem radice arbo-
ris similitudinē: q̄ qua nō pōt̄ sciri si est viva: q̄z
non viderur: sed conjecturaliter scit si ar-
bor producit flores folia et fructus. Sic i-
nposito. Domines sunt ut arbores. Dat
hei. viii. Videbo hoies velut arbores am-
bulantes: plantare sez in virtidario christi
id est ecclēsia. Nota: Ambulantes p̄ tres
dies. i. flores: folia et fructus. Flores sunt
honeste querulationes re. Folia sunt bona
verba non loqui malum de proximo: non
inturiando re. Fructus sunt bone opera-
tiones. Facite fructus dignos penitēcie.
Luce. xii. Ex his effectibus conjecturatur
q̄ anima que est radix omnium operationū
viuit vita gratie. Autoritas anteq̄ deus
reuelasset Paulus gratiam suam: dicebat
Apostolus. Gratia dei sum id quod sum.
Et quomodo scitis apostole? Respondite:
quia gratia eius in me vacua non fuit. i.
Corinth. xv. Nota vacua non fuit: q̄ mul-
to labores passus est pro christo: et tamē
erant sibi dulces. Magnum signum est
istud quod aliquis viuit i gratia. Ido dī
cit Abundantius omnibus laborauit: nō
ego sez solus: sed gratia dei meus. Ibidē
Considerandum ergo effectus virtuosos
diuine gratie in beato Silvestro possum⁹
dicerē thema. Gratia dei erat re. Modo
iuxta suam legendam inuenit quinq; effi-
fectualia gratie diuine in beato Silvestro
que sunt ista: videlicet

Prima larga misericordia in prosperi-
tate.

Secunda firma patientia in aduersita-
te.

Tertia digna presidentia in maiestate,
Quarta clara sapientia in sanctitate,
Quinta alta eminēcia in potestate,

L. iij